

[Lilli Gyldenkilde]

mænd og kvinder – betyder det, at man skal bruge ekstra mange pladser fremover. Nu skal man jo ikke alene aktivere de unge, som kommer på bistandskontoret; nej, alle, som kommer på bistandskontoret af den ene grund, at de ikke er i a-kasse og ikke har noget arbejde, skal aktiveres. Der vil simpelt hen ikke blive ét eneste ordinært job i en overskuelig fremtid inden for de områder, hvor disse mennesker kan blive ansat, og det er simpelt hen for dårligt.

Jeg må også sige, at der sker jo også det, at alle, der ikke er på overenskomstmæssige lønninger, skal ansættes i de pågældende stillinger. Det vil sige, at man begynder en undergravning af alt, hvad der hedder overenskomster; det er nu engang ikke dem i bunden af samfundet, som har de bedste lønninger her i landet, det er dem i toppen. Men det er jo det sædvanlige herinde: Man hytter sit eget og lader dem i den tunge ende betale.

Noget helt andet er, at i mange tilfælde – både som følge af bestemmelserne i dette lovforslag om kommunal aktivering, men så sandelig også ifølge arbejdsministerens andet lovforslag – er der tale om, at man skal anvises job på kryds og tværs, altså inden for et helt andet område end dér, hvor man er udlært. Det betyder, at en typograf kan komme til at passe børn i en kommunal dagpleje og sådan nogle ting, og det kan da være, at det er meget sundt for typografen; men på den anden side tror jeg altså, at man gør regning uden vært her. Jeg tror simpelt hen, der bliver oprør over de love.

Lad mig også sige i den forbindelse, at man har ikke mulighed for at gøre indsigelse, altså anke over aktiveringstilbudets indhold. Jeg mener ikke, at man har kommunale ridefogeder i alle kommuner, men jeg ved, at man har det nogle steder – og jeg ved også, at der kører nogle sager i øjeblikket, fordi bistandshjælpen er taget fra et ungt menneske, som simpelt hen ikke ville modtage det job, hun blev anvist til, fordi hun havde en anden mulighed, og denne anden mulighed ville man ikke lade hende prøve.

Det er helt urimeligt, at man laver nogle love, som simpelt hen er en slags slavelove, og jeg vil godt appellere til, at man laver en ankemulighed. Hvis man får frataget bistandshjælpen, er det klart, at den afgørelse kan ankes; men selve indholdet af det aktiveringstilbud, man får anvist, kan ikke ankes. Man bør i det

mindste lave nogle regler – som det også er påpeget fra anden side – der går ud på, at før man kan fratages sin bistandshjælp, som er det yderste sikkerhedsnet i vores samfund, må der udarbejdes en redegørelse om, hvorfor man ikke kan finde ud af at anvise et andet arbejde til den pågældende i stedet for det, han ikke magter eller ikke har held med, eller hvad ved jeg.

Vi havde en stor diskussion om dette spørgsmål under førstebehandlingen, og jeg prøvede ihærdigt – også for ihærdigt, det må jeg erkende nu – at fastholde, at man ikke kunne fjerne det yderste sikkerhedsnet under folk her i Danmark. Det kan man godt, det må jeg erkende – der er da ingen lampe, der lyser?

Formanden:

Der er alt for megen støj, specielt i sidegangen. Det er meget højroret!

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, det er næsten det værste, der kan ske, at man bliver afbrudt, for så kan man ikke huske, hvor man var kommet til.

Men jeg tror nok, jeg var ved at erkende en fejltagelse ved førstebehandlingen. Jeg var af den mening, at man ikke uden videre kunne tage det yderste sikkerhedsnet væk under folk, men det kan man godt; det er konstateret gennem de svar, vi har fået, at det er muligt. Men jeg vil godt appellere til, at ikke mindst Socialdemokraterne nu prøver at spille med for i det mindste at få indført en mulighed for at anke over aktiveringsindholdet, så der skal laves en redegørelse for, hvorfor i alverden man tager kontanthjælpen fra folk, fordi de ikke magter det arbejde, som de bliver anvist, selv om de kunne henvises til et andet arbejde. Jeg synes ikke, man kan lave en ren slavelov i 1993, og det mener jeg faktisk der bliver tale om her, hvis ikke man får en eller anden form for ankemulighed ind.

Lad mig endelig sige til allersidst, at jeg kan huske, at engang for nogle år siden holdt det daværende medlem, hr. Kaj Poulsen, en stor og strålende tale, da Fremskridtspartiet kom med et forslag om, at nu skulle alle, som modtog overførselsindkomster, møde op om morgenen og få anvist et arbejde. Han skar det meget ud i pap, for han sagde, at nu bliver det sådan, at de skal stå i lejren om morgenen, og så kan de blive anvist et hvilket som helst ar-